COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.10.2021
COM(2021) 647 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

referitor la aplicarea Directivei (UE) 2021/555 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 martie 2021 privind controlul achiziționării și deținerii de arme

1. INTRODUCERE

Planul de acțiune al UE privind traficul de arme de foc pentru perioada 2020-2025[1] , adoptat în iulie 2020, marchează punerea deplină în aplicare a Directivei privind armele de foc ca prioritate absolută, iar Agenda privind combaterea terorismului din decembrie 2020[2] a confirmat acest lucru.

Prezentul raport oferă o evaluare a aplicării Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (denumită în continuare „Directiva privind armele de foc”), astfel cum se prevede la articolul 17 din aceasta în urma celei mai recente modificări, efectuată în 2017[3]. Între timp, Directiva privind armele de foc și modificările sale succesive au fost înlocuite și abrogate prin și codificate în cadrul Directivei (UE) 2021/555 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 martie 2021[4]. Din motive de claritate, cu excepția cazului în care se indică altfel, numerotarea articolelor menționată în raport se referă la numerotarea din Directiva (UE) 2021/555, în prezent în vigoare.

În conformitate cu articolul 17 (în prezent articolul 24), raportul trebuie să examineze în special categoriile de arme de foc și aspecte legate de punerea în aplicare a sistemului pentru permisul european pentru arme de foc, de marcare și de impactul noilor tehnologii, cum ar fi imprimarea 3D, utilizarea codului QR și utilizarea identificării prin radiofrecvență (RFID). Astfel cum s-a anunțat în Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025[5], prezentul raport identifică, de asemenea, mijloacele inițiale de îmbunătățire a cadrului juridic. La elaborarea prezentului raport, Comisia s-a bazat în principal pe măsurile de transpunere notificate de statele membre, precum și pe informațiile disponibile publicului.

În plus, în noiembrie 2019, Comisia a transmis statelor membre un chestionar detaliat privind subiectele menționate la articolul 17 (în prezent articolul 24), la care au răspuns 19 state membre. Comisia a prezentat un rezumat al acestor răspunsuri în cadrul reuniunii Comitetului pentru arme de foc din 18 decembrie 2019 și a purtat discuții preliminare în cadrul comitetului pe această bază.

În plus, Comisia a participat activ la acțiunea prioritară privind armele de foc a Platformei multidisciplinare europene împotriva amenințărilor infracționale[6] (denumită în continuare „platforma privind armele de foc”) și la Grupul european de experți în materie

---

1 COM(2020) 608 final.

2 COM(2020) 795 final.

3 JO L 137, 24.5.2017, p. 22.

4 JO L 115, 6.4.2021, p. 1.

5 COM(2021) 170 final.

6 EMPACT (https://www.consilium.europa.eu/ro/documents-publications/publications/empact/) este o platformă care permite cooperarea structurată între agențiile de aplicare a legii, autoritățile vamale, autoritățile fiscale, magistrații din statele membre, instituțiile și agențiile europene și, după caz, țările terțe, organizațiile internaționale și sectorul privat în cicluri operaționale de patru ani.

de arme de foc[7], ceea ce a contribuit la identificarea amenințărilor actuale și potențiale legate de armele de foc și a impactului în ceea ce privește activitatea infracțională.

Cu toate acestea, din cauza întârzierilor semnificative de transpunere la nivel național[8], Comisia nu a putut efectua o evaluare completă a conformității legislației și practicilor naționale.

În iulie 2020, Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate a publicat un document tematic intitulat „Illicit Trafficking in Firearms, their Parts, Components and Ammunition to, from and across the European Union" (Traficul ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții către, dinspre și pe teritoriul Uniunii Europene), care oferă o analiză și recomandări de politică importante cu privire la amenințările actuale și lacunele juridice în ceea ce privește controlul armelor de foc la nivel mondial[9].

2. PUNEREA ÎN APLICARE A DIRECTIVEI PRIVIND ARMELE DE FOC

Directiva privind armele de foc reglementează achiziționarea, deținerea și comerțul cu arme de foc pentru uz civil (de exemplu, armele de foc folosite pentru tir sportiv și vânătoare) în interiorul UE. Aceasta stabilește standarde minime comune, pe care toate statele membre trebuie să le transpună în dreptul lor intern în domeniul armelor, și vizează obținerea unui echilibru între obiectivele pieței interne (și anume, circulația transfrontalieră a armelor de foc) și obiectivele de politică de securitate (și anume, nivelul ridicat de securitate și de protecție împotriva faptelor penale și a traficului ilicit) în cadrul UE. Directiva constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, întrucât face parte din setul comun de norme ale UE care permit libera circulație a persoanelor.

Directiva a fost revizuită după intrarea în vigoare a Protocolului Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării ilicite de arme de foc (Protocolul privind armele de foc) în 2005[10] și apoi în 2017, în urma atacurilor teroriste din 2015.

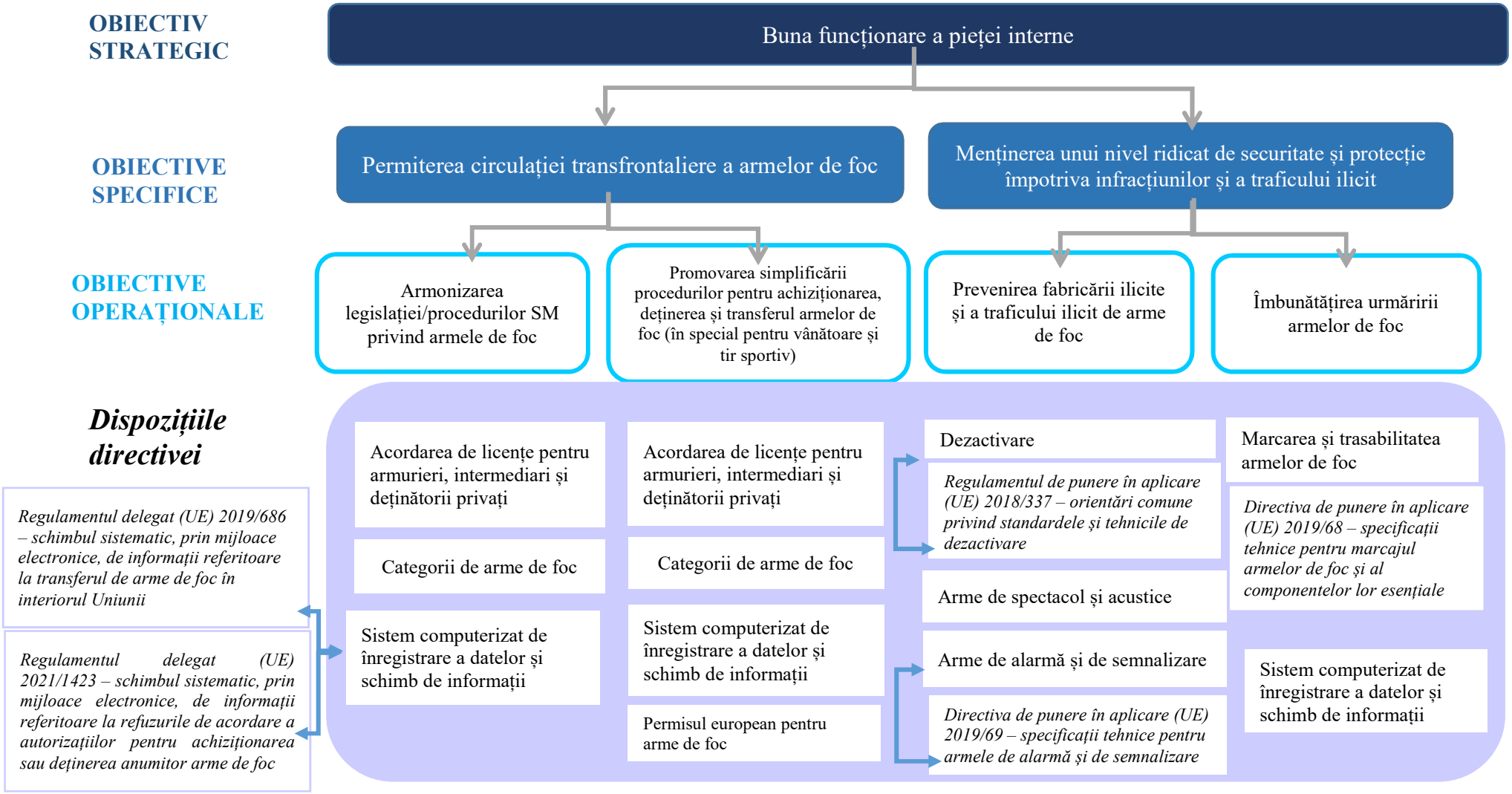
---

7 Subgrupul Grupului de lucru pentru asigurarea respectării legii (LEWP) din cadrul Consiliului Uniunii Europene. https://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/preparatory-bodies/law-enforcement-working-party/

8 Comisia a inițiat proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru nerespectarea obligației de transpunere a Directivei privind armele de foc împotriva a 25 de state membre și împotriva a 20 de state membre pentru două directive de punere în aplicare privind marcarea și armele de alarmă și de semnalizare – a se vedea secțiunea 2.2 pentru mai multe detalii.

9 Organizația Națiunilor Unite, Viena, 2020. https://www.unodc.org/documents/firearms-protocol/2020/UNODC-EU-Report-A8_FINAL.pdf

10 Transpus în ordinea juridică a Uniunii prin Decizia 2014/164/UE a Consiliului din 11 februarie 2014 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (JO L 89, 25.3.2014, p. 7).

Reprezentare vizuală a Directivei privind armele de foc

2.1. Sarcinile care revin Comisiei

Directiva privind armele de foc solicită Comisiei să adopte atât acte de punere în aplicare, cât și acte delegate. Prin urmare, de la intrarea sa în vigoare, Comisia a adoptat:

1. La 5 martie 2018 [în temeiul articolului 15 alineatul (2)], Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/337 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2403 de elaborare a unor **orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare**, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale.
2. La 16 ianuarie 2019 [în temeiul articolului 4 alineatul (3)], Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/68 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru **marcajul armelor de foc** și al componentelor lor esențiale în temeiul Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (a se vedea secțiunea 5.4.2).
3. La 16 ianuarie 2019 [în temeiul articolului 14 alineatul (3)], Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/69 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru **armele de alarmă și de semnalizare** în temeiul Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme.
4. La 16 ianuarie 2019 [în temeiul articolului 18 alineatul (4) și al articolului 21 alineatul (5)], Regulamentul delegat (UE) 2019/686 al Comisiei de stabilire a modalităților detaliate prevăzute de Directiva 91/477/CEE a Consiliului pentru **schimbul sistematic, prin mijloace electronice, de informații referitoare la transferul de arme de foc** în interiorul Uniunii. (a se vedea secțiunea 5.4.1)
5. La 21 mai 2021, Regulamentul delegat (UE) 2021/1423 al Comisiei privind **refuzurile de acordare a autorizațiilor pentru achiziționarea sau deținerea anumitor arme de foc**.
6. Două proiecte-pilot pentru punerea în aplicare a cooperării administrative în legătură cu cele două regulamente delegate ale Comisiei de mai sus [în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 care reglementează Sistemul de informare al pieței interne]

2.2. Transpunerea directivei și a legislației secundare de către statele membre.

Directiva privind armele de foc, astfel cum a fost modificată în 2017, trebuia să fie transpusă până la 14 septembrie 2018, cu excepția articolului 4 alineatul (4) privind reglementarea armurierilor și a intermediarilor și a articolului 4 alineatul (5) privind instituirea sistemului de înregistrare a datelor, al căror termen de transpunere era 14 decembrie 2019.

În iulie 2019, Comisia a trimis un aviz motivat unui număr de 20 de state membre în legătură cu primul termen[11], iar la 24 ianuarie 2020, a trimis scrisori de punere în

[11] Toate, cu excepția AT, BG, FR, LV, MT.

întârziere către 17 state membre[12] în legătură cu cel de-al doilea termen, pentru neîndeplinirea obligației de notificare a măsurilor naționale de transpunere.

Termenul de transpunere a celor două directive de punere în aplicare ale Comisiei privind marcarea și armele de alarmă și de semnalizare a fost 17 ianuarie 2020. La 28 mai 2020, Comisia a deschis proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 19 state membre (privind marcarea)[13] și împotriva a 17 state membre (pentru armele de alarmă și de semnalizare)[14].

La 15 august 2021, erau deschise 80 de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor legate de directiva privind armele de foc și legislația secundară. Toate aceste proceduri se refereau la necomunicarea măsurilor de transpunere. Între timp, Comisia a primit notificări privind transpunerea integrală din partea mai multor state membre. Prin urmare, se preconizează că mai multe proceduri vor fi închise în lunile următoare.

Comisia a efectuat verificarea transpunerii și a analizat dacă statele membre au transpus integral dreptul Uniunii în sistemele lor juridice, inclusiv statele membre care au notificat la timp măsurile naționale de transpunere. Comisia a examinat, de asemenea, măsurile care nu au fost notificate, pentru a evalua caracterul complet al transpunerii.

Evaluarea inițială descrisă mai jos se concentrează asupra celor mai importante modificări aduse directivei în 2017 și asupra celor două directive de punere în aplicare din 2019.

Articolul 1 din directivă include 15 **definiții**, dintre care 5 sunt complet noi, iar altele au fost actualizate. Acestea asigură, în special, o aplicare consecventă în întreaga UE a domeniului de aplicare material (de exemplu, armele de alarmă și de semnalizare, armele de spectacol și cele acustice) și a domeniului de aplicare personal (de exemplu, colecționari, muzee, intermediari) al directivei.

22 de state membre au transpus toate definițiile (Austria, Belgia, Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Germania, Danemarca, Estonia, Grecia, Spania, Finlanda, Franța, Croația, Ungaria, Irlanda, Italia, Lituania, Letonia, Malta, Polonia, Portugalia și România), trei state membre au transpus doar o parte din definiții (Țările de Jos, Suedia și Slovacia), iar două state membre nu au notificat nicio măsură de transpunere (Luxemburg și Slovenia).

Directiva privind armele de foc a introdus noi dispoziții privind activitățile **armurierilor și intermediarilor** [articolul 1 alineatul (1), articolul 4 alineatul (4), articolul 4 alineatul (5) și articolul 13 alineatul (2)]. Toate statele membre, cu excepția a trei (Danemarca, Luxemburg și Slovenia) au transpus toate dispozițiile.

Articolul 4 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) au modificat substanțial normele privind **marcarea**. Toate statele membre, cu excepția a două (Luxemburg și Slovenia) au transpus toate dispozițiile.

---

12 Toate, cu excepția IT, HR, BG, LV, LT, MT, NL, AT, PT, RO și FI.

13 Toate, cu excepția DK, EE, FR, LT, LV, MT, NL, PT și SK.

14 Toate, cu excepția AT, BE, DE, DK, EE, FR, LT, LV, MT, PT și SK.

În plus, 18 state membre au transpus dispozițiile Directivei de punere în aplicare (UE) 2019/68 privind marcajul (Austria, Belgia, Cipru, Republica Cehă, Germania, Danemarca, Estonia, Grecia, Spania, Franța, Croația, Ungaria, Lituania, Letonia, Malta, Țările de Jos, Portugalia și Slovacia), iar 9 state membre nu au notificat nicio măsură sau transpunerea nu este finalizată (Bulgaria, Finlanda, Irlanda, Italia, Luxemburg, Polonia, România, Suedia și Slovenia).

Articolul 4 alineatul (5) și articolul 18 alineatul (4) din revizuirea din 2017 a Directivei privind armele de foc îmbunătățesc cantitatea și calitatea înregistrărilor păstrate în **sistemele de înregistrare a datelor, precum și schimbul de informații** cu și între autoritățile naționale competente. 23 de state membre au transpus integral aceste dispoziții (Austria, Belgia, Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Germania, Estonia, Grecia, Spania, Finlanda, Franța, Croația, Ungaria, Italia, Lituania, Letonia, Malta, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, România, Suedia și Slovacia), iar patru state membre nu au notificat nicio măsură sau transpunerea nu este finalizată (Danemarca, Irlanda, Luxemburg și Slovenia).

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva privind armele de foc stabilește norme mai stricte privind cele mai periculoase arme de foc, plasându-le în **categoria A**, aceste arme de foc neputând fi achiziționate, deținute sau comercializate, cu unele excepții limitate și justificate în mod corespunzător. Toate statele membre, cu excepția a două (Luxemburg și Slovenia) au transpus articolul 9 alineatul (1).

Directiva privind armele de foc a actualizat mai multe articole referitoare la **permisul european pentru arme de foc**, inclusiv definiția, obligația de a include o mențiune în permisul european pentru arme de foc și de a informa celelalte state membre atunci când o armă din categoria B sau C face obiectul autorizării sau al unei interdicții. Toate statele membre, cu excepția a două (Luxemburg și Slovenia) au transpus toate dispozițiile.

Unele **arme de alarmă și de semnalizare** ar putea fi, de asemenea, transformate cu ușurință în arme de foc letale cu instrumente simple și cunoștințe minime. Acest *modus operandi* a fost identificat ca o amenințare deosebită de către autoritățile competente ale statelor membre și de către Comisie[15], ceea ce a dus la introducerea unor noi dispoziții în Directiva privind armele de foc [articolul 1 alineatul (1), articolul 14 și anexa I]. Toate statele membre, cu excepția a patru (Luxemburg, Suedia, Slovenia și Slovacia) au transpus toate dispozițiile.

13 state membre au transpus Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/69 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru armele de alarmă și de semnalizare (Austria, Cipru, Germania, Danemarca, Estonia, Spania, Finlanda, Franța, Ungaria, Lituania, Letonia, Portugalia și Slovacia), iar 14 state membre nu au notificat nicio măsură de transpunere sau transpunerea este incompletă (Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Grecia, Croația, Irlanda, Italia, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Polonia, România, Suedia și Slovenia).

Armele de spectacol și acustice sunt arme de foc concepute inițial ca arme letale care au fost modificate astfel încât să nu poată să expulzeze un proiectil, ci doar cartușe de

[15] În perioada 2016-2020, 15 949 de arme de alarmă și de semnalizare marca Ekol, Zoraki și Bruni au fost confiscate de statele membre, majoritatea în cadrul platformei privind armele de foc, cu contribuția Europol.

muniție oarbă. Deoarece modificările se fac, de regulă, numai la nivelul camerei și al țevii, orice persoană care deține cunoștințe minime și instrumente obișnuite ar putea să le transforme în mod ilegal în arme de foc letale. Revizuirea din 2017 a Directivei privind armele de foc a abordat, de asemenea, această amenințare, prin asigurarea faptului că acestea rămân în categoria lor inițială [articolul 1 alineatul (1) și anexa I]. Toate statele membre, cu excepția a cinci (Luxemburg, Țările de Jos, Suedia, Slovenia și Slovacia) au transpus toate dispozițiile.

Articolul 1 alineatul (1) și articolul 15 din Directiva privind armele de foc prevăd, din 2017, noi norme privind **armele de foc dezactivate**, în special condiționarea utilizării acestora de prezentarea unei declarații, precum și norme specifice pentru verificarea, marcarea și transferul acestora.

Toate statele membre, cu excepția a trei (Luxemburg, Suedia și Slovenia) au transpus toate dispozițiile.

Prin urmare, la 15 august 2021, Comisia poate concluziona că numai 10 state membre au finalizat transpunerea dispozițiilor analizate în prezentul raport și care reprezintă principalele schimbări introduse de Directiva privind armele de foc în 2017 și de cele două directive de punere în aplicare (Austria, Cipru, Germania, Estonia, Spania, Franța, Ungaria, Lituania, Letonia și Portugalia), 15 state membre nu au transpus unele dispoziții (Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Danemarca, Grecia, Finlanda, Croația, Irlanda, Italia, Malta, Țările de Jos, Polonia, România, Suedia și Slovacia), iar două state membre nu au notificat nicio măsură (Luxemburg și Slovenia).

Evaluarea inițială descrisă mai sus nu aduce atingere poziției Comisiei în cadrul procedurilor în curs sau viitoare de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, nici nu echivalează cu o decizie privind evaluarea conformității legislațiilor naționale de transpunere, pe care Comisia nu a finalizat-o încă. În etapa inițială a evaluării, Comisia a identificat deja cazuri de transpunere incorectă în mai multe state membre.

Prin urmare, Comisia își va intensifica activitatea de monitorizare a punerii în aplicare în statele membre și va utiliza pe deplin competențele care îi sunt conferite prin tratat ori de câte ori este necesar.

3. CONCENTRAREA ASUPRA PROBLEMELOR SPECIFICE

3.1. Categorii de arme

3.1.1. Aspecte generale de clasificare

Analiza transpunerii dispozițiilor, care reprezintă cele mai importante modificări ale directivei introduse în 2017, reflectă provocările complexe legate de transpunerea anumitor definiții, categoriile de arme de foc din anexa I și numeroasele excepții prevăzute în mai multe articole din Directiva privind armele de foc.

Directiva privind armele de foc a adăugat arme de foc noi pe lista armelor interzise (categoria A). În același timp, a introdus o listă lungă de excepții de la această interdicție și a permis autorizarea acestor arme de foc în circumstanțe clar definite.

În plus, armele de alarmă și armele de semnalizare nu sunt considerate arme de foc, deoarece se consideră că „nu pot fi transformate”, în timp ce armele de foc dezactivate fac în continuare obiectul declarării. De asemenea, armele de foc care sunt transformate în arme de spectacol și arme acustice într-un mod care le face să fie în permanență improprii pentru a expulza un proiectil rămân clasificate în categoria lor inițială, în pofida faptului că ar putea fi la fel de sigure ca armele de alarmă și armele de semnalizare autentice.

În cele din urmă, autoritățile de aplicare a legii au observat o creștere bruscă a numărului de confiscări de arme de tip „airsoft” (care propulsează bile din plastic pe bază de gaz comprimat) transformate pentru a folosi muniție. Deși astfel de arme sunt reglementate ca arme de foc în mai multe state membre ale UE, ele sunt în prezent excluse din domeniul de aplicare al directivei.

Prin urmare, Comisia va evalua impactul clarificării **distincției dintre armele de foc interzise și armele de foc care fac obiectul autorizării**, pentru a se asigura că armele de foc interzise pot fi deținute numai în cazuri excepționale. O evaluare potențială ar putea garanta, de asemenea, că **toate armele care sunt improprii pentru a expulza un proiectil** (fie după dezactivare, fie din fabricație), dar care ar putea fi transformate pentru a expulza un proiectil cu instrumente și cunoștințe specializate, fac cel puțin obiectul declarării.

3.1.2. Arme de foc cu muniție de calibru mic „Flobert”

Muniția Flobert și armele asociate au fost dezvoltate în secolul al XIX-lea pentru tirul sportiv în spații închise. Acestea folosesc capse acționate prin percuție care conțin un proiectil mic și o cantitate mică de praf de pușcă. Muniția Flobert este caracterizată de o presiune și o viteză la gura țevii relativ scăzute și este promovată în prezent ca armă de foc pentru exersarea tragerii la țintă.

Unii producători de arme de foc din mai multe state membre ale UE[16] au început să producă unele modele de arme de foc de calibru Flobert. Pe baza informațiilor și a rapoartelor furnizate de agențiile naționale de aplicare a legii și de EUROPOL, există, în esență, două tipuri de arme de foc care pot folosi muniția Flobert. La cele „clasice”, în conformitate cu standardele versiunilor originale ale armelor de foc Flobert, mecanismul intern și modelul țevii nu pot fi modificate pentru a utiliza muniție de calibru diferit, cu potențial letal mai mare.

Cele „moderne” sunt în mare parte carabine, pușți, pistoale mitralieră și arme de foc cu țeavă scurtă, iar mecanismul lor intern este în continuare capabil să folosească muniție de calibru de 9 mm sau un calibru similar. În acest caz, numai țeava este modificată prin instalarea unei țevi interioare în interiorul celei originale, îngustată astfel încât să fie adecvată pentru muniția Flobert de 4 sau 6 mm și sudată de țeava inițială la gura țevii.

Profitând de transpunerea întârziată sau incorectă a Directivei privind armele de foc, armele de foc de calibru letal clasificate în categoria B sau C sunt uneori transformate în

[16] Depistate până în prezent în Slovacia și Republica Cehă.

arme de calibru Flobert în statele membre în care aceste tipuri de arme de foc fac încă obiectul declarării sau chiar al unor condiții mai puțin restrictive.

Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în UE din 2021[17], precum și o serie de rapoarte ale EUROPOL au evidențiat amenințarea transformării ilegale a armelor de foc Flobert „moderne", care au dus la mii de confiscări în întreaga Uniune Europeană.

În temeiul Directivei privind armele de foc, aceste arme sunt arme de foc, deoarece capsele acționate prin percuție sunt un fel de combustibil de propulsie. Nici definiția armelor de foc, nici diferitele categorii nu fac referire la dimensiunea calibrului sau la nivelul de energie la gura țevii, care, prin urmare, nu sunt relevante pentru a stabili dacă o armă Flobert este o armă de foc sau care este categoria acesteia.

Comisia invită toate statele membre să transpună în mod corespunzător Directiva privind armele de foc în această privință prin **clasificarea corespunzătoare a armelor care pot expulza muniție Flobert drept arme de foc în conformitate cu anexa I la Directiva privind armele de foc**.

3.1.3. Arme de foc antice

Armele de foc care s-ar putea califica drept „arme antice" sunt uneori utilizate în activitățile infracționale, după cum o demonstrează, de exemplu, atacul terorist din 2018 de la Strasbourg, în care nouă persoane au fost ucise și 11 au fost rănite. Cu toate acestea, anexa I partea III din Directiva privind armele de foc prevede că obiectele care sunt considerate „arme antice" sunt excluse din definiția „armelor de foc" și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al directivei în cazul în care acestea nu au fost incluse în categoriile menționate în directivă și fac obiectul legislațiilor naționale.

În cadrul reuniunii Comitetului pentru arme de foc din 18 decembrie 2019, majoritatea statelor membre s-au exprimat în favoarea armonizării normelor privind armele antice la nivelul UE. Unele dintre acestea au pus sub semnul întrebării relevanța exceptării armelor de foc antice de la cerințele Directivei privind armele de foc în funcție de anul lor de fabricație, mai degrabă decât de capacitatea lor de a produce vătămări.

Comisia va evalua impactul **includerii armelor antice în domeniul de aplicare al directivei**, în vederea armonizării normelor la nivelul statelor membre.

3.2. Fabricarea ilicită – imprimarea 3D și componentele semifabricate

Imprimarea 3D, cunoscută și sub denumirea de fabricație aditivă, „se referă la diferitele procedee utilizate la fabricarea produselor, prin depunerea sau fuzionarea de materiale în straturi"[18].

---

[17] SOCTA UE 2021, versiune restricționată.

[18] Sursa: Monitorul transformării digitale, The Disruptive nature of 3D printing (Caracterul perturbator al imprimării 3D), ianuarie 2017, https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/dem/monitor/sites/default/files/DTM_The%20disruptive%20nature%20of%203D%20printing%20v1.pdf.

Apariția armelor de foc care pot fi create cu ajutorul imprimantelor 3D și posibilitatea de a le utiliza în scopuri infracționale au stimulat o dezbatere privind legislația în materie de control al armelor în întreaga lume, inclusiv în Uniunea Europeană.

EUROPOL a avertizat[19] că progresele tehnologice ar face ca imprimarea 3D să fie disponibilă pe scară largă în viitor și că acest lucru ar oferi, de asemenea, oportunități pentru producția și comerțul ilicit cu arme de foc. La 9 octombrie 2019, două persoane au fost împușcate mortal în Halle (Germania), autorul utilizând o armă artizanală, creată pe baza unui model descărcat de pe internet pentru fabricarea unei arme parțial cu ajutorul unei imprimante 3D[20]. Se înregistrează o creștere lentă, dar continuă, a numărului de confiscări de astfel de arme de foc, inclusiv a fabricării ilegale de componente esențiale[21].

Amenințarea reprezentată de fabricarea ilegală de arme de foc sau de componente esențiale cu ajutorul imprimantelor 3D derivă din accesibilitatea relativă a tehnologiei și din disponibilitatea modelelor pe internet, inclusiv a imprimării 3D de piese de metal, care este tot mai accesibilă ca preț[22], în special prin tehnici cum ar fi topirea directă cu laser a metalelor[23].

În prezent, cea mai periculoasă amenințare o reprezintă fabricarea așa-numitelor arme hibride cu ajutorul imprimantelor 3D, care se bazează atât pe piese imprimate cu ajutorul tehnologiei 3D, cât și pe componente ușor accesibile care sunt nereglementate la nivel mondial, cum ar fi tuburile din oțel, barele metalice și arcurile[24].

Imprimarea 3D a armelor de foc de către persoane private este deja reglementată de cadrul juridic existent, întrucât Directiva privind armele de foc se aplică în mod egal tuturor armelor de foc, indiferent dacă acestea sunt imprimate cu ajutorul tehnologiei 3D sau nu: acestea pot fi fabricate numai de către armurierii ce dețin licențe și fac obiectul unor restricții, cum ar fi autorizarea înainte de achiziționarea de către persoane private.

Comisia va evalua necesitatea unor norme specifice privind **deținerea și traficul de modele pentru imprimare 3D**, inclusiv interzicerea deținerii, a promovării și a distribuirii de modele digitale și de copii pe suport de hârtie ale acestora de către

---

19 Sursa: Triggering Terror - Illicit Gun Markets and Firearms Acquisition of Terrorist Networks in Europe (Declanșarea terorii - Piețele armelor ilicite și achizițiile de arme de foc ale rețelelor teroriste în Europa). Publicat la 17.4.2018, disponibil la adresa: https://vlaamsvredesinstituut.eu/en/report/triggering-terror-illicit-gun-markets-and-firearms-acquisition-of-terrorist-networks-in-europe/ ; Europol (2015), Exploring tomorrow's organised crime (Explorarea criminalității organizate a viitorului), Haga: Europol, p. 41.

20 Raportul EUROPOL 2019. RESTRICȚIONAT.

21 Buletinul EMPACT FIREARMS nr. 10 și 12. RESTRICȚIONAT.

22 Sursa: https://www.law.kuleuven.be/citip/blog/warning-toner-low-3d-printed-guns-and-the-law/

23 Sursa: Metal 3D Printing in Firearms: Real-World Case Studies (Imprimare 3D de piese de metal în cazul armelor de foc: studii de caz reale); Publicat la 18.1.2018. https://news.3deo.co/metal-3d-printing-firearms-case-studies

24 Sursa: ARES. Raportul de cercetare nr. 8. Desktop Firearms: emergent small arms craft production Technologies (Arme de foc produse pe bancul de lucru: tehnologii emergente pentru producția armelor de calibru mic). Martie 2020. https://armamentresearch.com/wp-content/uploads/2020/03/ARES-Research-Report-8-Desktop-Firearms.pdf

armurieri neautorizați, despre care s-a dovedit că permit fabricarea de componente esențiale ale armelor de foc.

În plus, atât evaluarea din 2014 a Directivei privind armele de foc[25], cât și contribuțiile recente ale statelor membre la EUROPOL și la Platforma privind armele de foc[26] au evidențiat cazuri de import din unele țări din afara UE de componente esențiale semifinite (de obicei 80 % cadre polimerice finite de arme de mână sau 80 % țevi metalice finite pentru arme de foc cu țeavă lungă). Acestea nu sunt declarate drept componente esențiale ale armelor de foc și, de obicei, intră în Uniunea Europeană prin intermediul serviciilor rapide de coletărie și al operatorilor de transport. Ele sunt însoțite de instrucțiuni cu privire la modul în care trebuie finalizată transformarea cu instrumente obișnuite.

Comisia și statele membre vor discuta **chestiunea armelor de foc semifinite** și a componentelor esențiale în contextul Comitetului pentru arme de foc. De asemenea, vor fi evaluate soluțiile de reglementare în viitoarea modernizare a **Regulamentului (UE) nr. 258/2012 de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc**[27].

3.3. Permisul european pentru arme de foc

Permisul european pentru arme de foc, eliberat la cererea statelor membre deținătorilor legali ai unei arme de foc, permite vânătorilor și persoanelor care realizează reconstituiri istorice (pentru armele de foc din categoria C) și practicanților de tir sportiv (pentru categoria A, B sau C) să călătorească purtând arma asupra lor prin două sau mai multe state membre fără autorizare prealabilă. În cazul în care un stat membru a informat celelalte state membre că deținerea anumitor arme de foc este interzisă sau supusă autorizării, trebuie adăugate mențiuni în acest sens în permisul european pentru arme de foc.

În cursul evaluării Directivei privind armele de foc din 2014[28], punerea în aplicare a permisului european pentru arme de foc a fost considerată drept un aspect pozitiv de către statele membre și asociații, deoarece reduce sarcina birocratică și economică pentru utilizatori, în special pentru vânători, practicanții de tir sportiv și participanții la reconstituiri ale unor evenimente istorice.

---

25 Sursa: Technopolis Consulting Group Belgium, Study on the Evaluation on the Firearms Directive (Studiu privind evaluarea Directivei privind armele de foc), decembrie 2014, anexă. https://ec.europa.eu/docsroom/documents/8385?locale=ro.

26 Buletinul EMPACT nr. 6, septembrie 2018. RESTRICȚIONAT.

27 Sursa:https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12855-Firearms-review-of-export-rules-and-import-&-transit-measures_en

28 *Studiu privind evaluarea Directivei privind armele de foc*, op. cit.

După revizuirea directivei în 2017, în timpul consultărilor din cadrul Comitetului pentru arme de foc și în urma plângerilor primite de Comisie, părțile interesate au semnalat mai multe probleme:

- permisul european pentru arme de foc nu pare să fie pe deplin recunoscut în toate statele membre, ceea ce necesită uneori autorizații prealabile suplimentare pentru a permite circulația armelor de foc;
- controlul deplasărilor în baza permisului poate fi mai dificil decât în cazul transferurilor permanente – prin urmare există riscul de abuzuri din partea persoanelor care utilizează în mod ilicit permisul european pentru arme de foc când se deplasează permanent în altă țară;
- este necesar să se armonizeze lista articolelor care trebuie menționate în permisul european pentru arme de foc din cauza diferențelor de clasificare a armelor de foc sau a componentelor acestora de la un stat membru la altul.

Aceste aspecte conduc adesea la absența mențiunilor de pe permis sau la mențiuni incomplete. Elaborarea de către Comisie a unui **tabel de referință al UE privind armele de foc**, astfel cum a fost anunțat în Planul de acțiune al UE privind traficul de arme de foc pentru perioada 2020-2025, va contribui la clarificarea acestei chestiuni. De asemenea, va trebui analizată necesitatea unui permis european pentru arme de foc complet digitalizat, pentru a se asigura un schimb mai bun de informații între autoritățile naționale.

3.4. Urmărirea armelor de foc

3.4.1. Schimbul electronic de informații privind transferul de arme de foc

În paralel cu Regulamentul delegat (UE) 2019/686 privind schimbul de informații referitoare la transferul de arme de foc (a se vedea punctul 3 din prezentul raport), Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/689 privind un proiect-pilot de punere în aplicare a anumitor dispoziții privind cooperarea administrativă prevăzută în Directiva 91/477/CEE a Consiliului prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne[29], creând astfel un temei juridic temporar pentru utilizarea acestui sistem.

Comisia observă că sfera competențelor sale delegate s-a concentrat numai asupra schimburilor de informații privind autorizațiile de transfer. Prin urmare, Comisia nu a putut solicita statelor membre de reședință ale cumpărătorului să încarce autorizațiile de achiziționare a armelor de foc în sistem. De asemenea, nu a putut impune tuturor autorităților care eliberează autorizații de transfer să aibă o legătură directă cu sistemul. Ambele aspecte au împiedicat schimbul eficient de informații.

[29] Sistemul de informare al pieței interne a fost instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012. Acesta este o aplicație software accesibilă prin internet și care a fost dezvoltată de Comisie, în cooperare cu statele membre, pentru a ajuta statele membre să respecte cerințele privind schimbul de informații prevăzute în actele Uniunii prin furnizarea unui mecanism centralizat de comunicare pentru a facilita schimbul transfrontalier de informații și asistența reciprocă.

Prin urmare, ar putea fi necesar să se evalueze impactul creării unui temei juridic expres pentru utilizarea Sistemului de informare al pieței interne în cadrul Directivei privind armele de foc și să se clarifice suplimentar responsabilitățile autorităților naționale.

3.4.2. Marcarea

Marcarea adecvată a armelor de foc contribuie la creșterea gradului de trasabilitate a acestora și a componentelor lor esențiale. În acest scop, Directiva de punere în aplicare (UE) 2019/68 privind marcajul stabilește o dimensiune minimă a caracterelor, o metodă comună de marcare pe materialele nemetalice și stabilește tipurile de alfabet și sistemul numeric utilizate la realizarea marcajului.

Înainte de adoptarea directivei de punere în aplicare, Comisia a indicat că aspectul legat de adâncimea marcajului va fi evaluat în termen de un an de la termenul de transpunere, în vederea introducerii unei cerințe cu privire la acest aspect în directiva de punere în aplicare, dacă este cazul.

Statele membre nu au ajuns la un consens cu privire la adâncimile minime, care variază între 0,02 mm și 0,08 mm, în principal din motive comerciale. Nici Directiva privind armele de foc, nici Directiva de punere în aplicare privind marcajul nu prevăd o tehnologie specifică de marcare. Prin urmare, toate tehnologiile care asigură un marcaj „clar, permanent și unic” (de exemplu, gravare mecanică, gravare cu laser sau ștanțare) pot fi compatibile cu directiva.

O abordare comună la nivelul UE ar asigura faptul că un marcaj șters poate fi recuperat și că nu se creează bariere tehnice nejustificate în calea comerțului legal cu arme de foc între statele membre. Prin urmare, Comisia se va baza pe rapoartele tehnice ale departamentelor balistice naționale și ale instalațiilor de testare și va evalua avantajele și dezavantajele diferitelor opțiuni. Discuțiile vor continua în cadrul Comitetului pentru arme de foc, în vederea evaluării impactului actualizării Directivei de punere în aplicare (UE) 2019/68.

3.4.3. Tehnologia de îmbunătățire a urmăririi, a siguranței și a securității achiziționării și deținerii de arme

Codurile QR (Quick-Response) sunt un tip de cod de bare bidimensional capabil să stocheze informații într-un marcaj optic care poate fi citit automat. Codurile QR permit colectarea unui număr mai mare de date comparativ cu codurile de bare unidimensionale.

Costul codurilor QR este relativ scăzut. În prezent, acestea sunt aplicate în principal pe armele de foc în scopuri de inventariere, în special pe autocolantele de tip QR[30].

Codurile de tip matrice de date, similare codurilor QR, sunt compuse din module alb-negru, ordonate într-o formă pătrată.

Acestea furnizează un număr de serie unic și identificatorul producătorului. Atunci când codul este deteriorat, datele din codurile de tip matrice de date prezintă o capacitate mai

[30] Sursa:http://www.smallarmssurvey.org/fileadmin/docs/Q-Handbooks/HB-06-Weapons-ID/SAS-HB-06-Weapons-ID-ch3.pdf

mare de a fi recuperate decât datele codurilor QR[31]. Matricea de date este identificată ca fiind cea mai bună soluție pentru stocarea informațiilor în spații foarte mici[32].

Până în prezent, Comisia nu dispune de informații cu privire la state membre care utilizează coduri QR și/sau coduri de tip matrice de date pentru monitorizarea și urmărirea armelor de foc.

Preocupările legate de securitate ar putea reprezenta un obstacol în calea adoptării codurilor QR pe piața armelor de foc, deoarece acestea pot fi piratate și pot permite infectarea dispozitivelor de citire și a rețelelor. Prin urmare, aceste sisteme nu generează întotdeauna încredere nici în rândul întreprinderilor și nici al consumatorilor.

În plus, întrucât un cod QR nu poate fi citit direct, iar informațiile nu pot fi extrase fără un dispozitiv de citire, ar putea apărea dubii cu privire la posibilitatea autorităților de aplicare a legii (poliție, autorități vamale, polițiști de frontieră etc.) care confiscă arme de foc de a utiliza o asemenea tehnologie.

Identificarea prin radiofrecvență (RFID) apare ca o alternativă de urmărire a armelor de foc sau ca o consolidare a marcajului clasic. RFID permite transferul de date pentru identificarea și urmărirea automată a etichetelor atașate obiectelor. Această tehnologie ar stabili o relație între o armă de foc și un obiect care o activează atunci când este apropiat de aceasta.

Unele teste par să demonstreze că utilizarea mini-etichetelor RIFD cu costuri reduse aplicate pe metal funcționează, de asemenea, pentru urmărirea armelor de foc[33]. În plus, tehnologia RFID, însoțită de un software specific, este în măsură să localizeze poziția armelor de foc, să înregistreze operațiunile de întreținere a armelor de foc și să monitorizeze modificările privind posesia armelor de foc[34].

Există preocupări legate de utilizarea acestei tehnologii, deoarece aceasta poate fi utilizată pentru a colecta informații care sunt legate direct sau indirect de o persoană identificabilă sau identificată[35]. Un alt risc este acela că sistemul este considerat ușor de piratat.

La momentul actual, această tehnologie nu este considerată a fi suficient de sigură pentru a fi implementată la nivelul UE.

În prezent, există **alte posibilități** de îmbunătățire a trasabilității armelor, cum ar fi utilizarea unui marcaj discret sau invizibil cu cerneluri speciale. Utilizarea cernelurilor

---

31 Surse: https://blog.matthews.com.au/datamatrix-and-qr-codes-why-2d-codes-are-still-relevant-in-2016/.

32 Sursa: https://www.camcode.com/asset-tags/barcodes-data-matrix-vs-qr-codes/.

33 Sursa:https://www.conflictarm.com/technical/developing-rfid-solutions-in-support-of-stockpile-management-and-postdiversion-tracing/

34 Sursa: *Using RFID to Help Track Guns for Firearm Wholesalers and Distributors* (Utilizarea RFID pentru localizarea armelor pentru angrosiștii și distribuitorii de arme de foc). Publicat în 2013.https://www.rfidworld.ca/rfid-to-help-track-guns-by-firearm-wholesalers-and-distributors/1365

35 Sursa: *Using RFID to Help Track Guns for Firearm Wholesalers and Distributors* (Utilizarea RFID pentru localizarea armelor pentru angrosiștii și distribuitorii de arme de foc). Publicat în 2013, disponibil la adresa: https://www.rfidworld.ca/rfid-to-help-track-guns-by-firearm-wholesalers-and-distributors/1365.

securizate s-a dovedit utilă pentru trasabilitatea bancnotelor[36], iar această tehnologie este utilizată pe produse metalice (cum ar fi produsele de consum ambalate)[37] și pe materiale nemetalice de către companiile farmaceutice.[38] Această tehnică ar putea fi eficace și în ceea ce privește componentele metalice și nemetalice ale armelor de foc. Comisia va continua să monitorizeze aceste tehnici în cadrul Comitetului pentru arme de foc.

4. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

Toate părțile interesate sunt de acord că Directiva privind armele de foc a avut un rol esențial în abordarea principalelor amenințări identificate în rapoartele statelor membre (în principal în cadrul platformei privind armele de foc)[39], în proiectul EUROPOL de analiză a armelor și explozivilor și în evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în UE, prezentată de EUROPOL în 2017 și 2021, inclusiv utilizarea armelor automate, reactivarea armelor de foc dezactivate, transformarea armelor de spectacol și a armelor acustice și a armelor de alarmă și de semnalizare.

Comisia constată că Directiva privind armele de foc a îmbunătățit categoriile de arme de foc, trasabilitatea acestora, schimburile de informații și procedurile administrative. În această etapă, numai 10 state membre au transpus integral dispozițiile analizate în prezentul raport și care reprezintă principalele schimbări introduse de Directiva privind armele de foc în 2017 și de cele două directive de punere în aplicare. În plus față de notificarea transpunerii, Comisia evaluează, de asemenea, conformitatea dreptului intern cu directiva și a identificat deja cazuri de transpunere incorectă în mai multe state membre. Aceasta înseamnă că beneficiile directivei nu pot fi exploatate la maximum. Comisia va continua să sprijine statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind armele de foc, răspunzând solicitărilor de clarificări și organizând ateliere de transpunere în cadrul Comitetului pentru arme de foc, inclusiv reuniuni tehnice cu anumite state membre, dacă este necesar.

De asemenea, Comisia își va intensifica monitorizarea punerii în aplicare în statele membre și va utiliza pe deplin competențele care îi sunt conferite prin tratat ori de câte ori este necesar. Comisia va acorda o atenție deosebită problemei armelor de foc care folosesc muniție „Flobert” de calibru mic și utilizării și recunoașterii corecte a permisului european pentru arme de foc.

În plus, analiza efectuată în prezentul raport demonstrează că sunt posibile progrese suplimentare în ceea ce privește controlul juridic al achiziționării, deținerii și circulației

---

[36] Sursa:https://www.ecb.europa.eu/euro/banknotes/ink-stained/html/index.en.html

[37] Sursa:https://www.reiner.de/index.php?UV-ink-with-handheld-inkjet-printer, https://www.sicpa.com/sicpa-history

[38] https://www.pharmtech.com/view/securing-the-pharmaceutical-supply-chain-with-full-traceability; https://www.pharmaceuticalprocessingworld.com/dna-marker-for-pharma-ink-ensures-traceability/.

[39] Traficul de arme de foc reprezintă o prioritate pentru statele membre începând din 2014 în cadrul Platformei multidisciplinare europene împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT).

armelor pentru uz civil. Opțiunile de analizat în vederea garantării unui control legal mai bun ar putea include:

- clarificarea distincției dintre armele de foc interzise și armele de foc care fac obiectul autorizării;
- asigurarea faptului că toate armele care ar putea fi transformate pentru a trage un proiectil chiar și cu instrumente și cunoștințe specializate fac cel puțin obiectul declarării;
- asigurarea unui permis european pentru arme de foc complet digitalizat;
- menținerea în categoria lor inițială a tuturor armelor de foc care au fost transformate și modificate legal;
- armonizarea normelor privind armele de foc antice;
- interzicerea achiziționării, a promovării și a deținerii de modele pentru imprimarea 3D de arme de către armurierii neautorizați;
- oferirea unui temei juridic expres pentru utilizarea Sistemului de informare al pieței interne în Directiva privind armele de foc;
- clarificarea suplimentară a responsabilităților autorităților naționale în ceea ce privește schimbul de informații;
- definirea adâncimii minime pentru marcarea armelor de foc și a componentelor esențiale.

Prin urmare, Comisia va realiza o evaluare a impactului în ceea ce privește potențialul de modificare a Directivei privind armele de foc. De asemenea, Comisia va continua să monitorizeze în mod direct și prin proiectele finanțate de UE evoluțiile tehnologice și adoptarea pe piață pentru a îmbunătăți trasabilitatea și controlul stocurilor de arme de foc, utilizând diferite tehnologii aplicabile altor sectoare industriale.

Aceste acțiuni-cheie vor contribui la realizarea obiectivelor Directivei privind armele de foc: de a permite circulația transfrontalieră a armelor de foc, menținând în același timp un nivel ridicat de securitate și protecție împotriva infracțiunilor și a traficului ilicit de arme de foc.